УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
75 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 74125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 24. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 6-го ЛЮТОГО 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 6, 1969 No. 24. VOL. LXXVI.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 5 лютого 1969

В АМЕРИЦІ

ГОЛОВНИЙ ПОШТМАЙСТЕР ВІНТОН М. Блавнт заявив, що він просив Конгрес не робити нічого в справі реорганізації поштового уряду, поки він сам не запізнається з тими всіми плянами, які в цій справі вже появилися. Блавнт вислав листи до голов Палатної і Сенатської Поштової Комісій в цій справі. Між різними плянами є проєкт, щоб Поштовий Департамент перемінити на приватну неприбуткову корпорацію, подібну до Електрівні в стейті Теннессі. Такий проєкт вніс був головний поштмайстер Лоренс О'Браєн, і його схвалило Конгресова Комісія Плянування. Блавнт не подав своїх плянів в справі реорганізації пошти. Він заявив, що розв'яже цю проблему.

СЕНАТСЬКА ПІДКОМІСІЯ, ОЧОЛЮВАНА сенатором демократом із Мізурі Стюартом Саймінґтоном, має дослідити вплив військовости на американську закордонну політику. Голова Сенатської Комісії Закордонних Справ сенатор Дж. В. Фулбрайт заявив, що ця підкомісія має дослідити всі міжнародні військові зобов'язання цієї країни та ствердити, який вплив мають ці зобов'язання на формування закордонної політики ЗСА. Фулбрайт сподівається, що праця підкомісії допоможе розв'язати деякі проблеми закордонної політики. Ніксон ставиться прихильніше до завдань Сенатської Підкомісії при Сенатській Комісії Закордонних Справ, ніж це робив президент Джансон.

ОПИТУВАННЯ ВИЯВЛЯЮТЬ, ЩО АМЕРИКАНЦІ підтримують пляни президента Ніксона розбудувати американські збройні сили, але вони не погоджуються на це, щоб платити на цю ціль більші податки. Аґенція Луїса Гарріса перевела опитування і ствердила, що 54 відсотки опитуваних є за те, щоб розбудувати оборонні сили ЗСА. Але опитувані заявилися більшістю 53-ох до 36-ох відсотків проти того, щоб на збільшення збройних сил платит річно 30 дол. більше податку. Опитувані у відношенні 2-ох до 1-го висловилися за те, щоб Уряд шляхом переговорів із СССР добився контролі зброєнь. Більшість опитуваних думає, що контролю зброєнь можна буде осягнути тоді, коли ця країна буде сильна під військовим оглядом.

СЕКРЕТАР ВНУТРІШНІХ СПРАВ Волтер Дж. Гіккел заявив, що всі нафтові компанії, які добувають нафтову ропу з океану побіч каліфорнійського узбережжя, погодилися припинити добування ропи тому, що ропа виходить із якогось пошкодженого шибу та загрожує залити пляжу в місті Санта Барбара в південній частині Каліфорнії. Секретар Гіккел відвідав Каліфорнію та з літака оглянув широкий пояс ропи на воді на просторі кількадесятьох квадратових миль. Від ропи у воді погинули риби та інші морські тварини і водні птахи. Вітер гонить ропу в напрямі до узбережжя, де може знищити пляжу на довжині соток миль.

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН НАЙМЕНУВАВ 57-річного д-ра Джеймса Е. Аллена на комісара освіти ЗСА. Одночасно д-р Аллен буде асистентом секретаря освіти Роберта Г. Фінча. Д-р Аллен впродовж 13-ох років займав становище комісара освіти в стейті Ню Йорк. Нове становище у Вашинґтоні він зможе зайняти аж коло першого травня. Він є прихильником об'єднання шкіл для білих і негритянських дітей та домагається, щоб громада мала вплив на шкільництво, хоч не вірить в те, що повна децентралізація шкільної адміністрації розв'яже всі шкільні проблеми, як цього сподівається дехто в Ню Йорку, де дуже загострилася боротьба на шкільному відтинку.

У СВІТІ

ПІВДЕННИЙ В'ЄТНАМ ВИЯВЛЯЄ ЗГОДУ на перемир'я під час так званого Місячного Нового Року. В'єтконґ вже давніше повідомив, що він зберігатиме перемир'я під час Місячного Нового Року. Представник Південного В'єтнаму заявив, що він радо зберігатиме перемиря, але це залежатиме від того, що зробить Північний В'єтнам, який минулого року заповідав перемир'я, а в дійсності почав був велику офензиву. Місячний Новий Рік припадає на 17-го лютого. В'єтконґ заповів, що перемир'я триватиме від 15-го лютого до 22-го лютого. Південний В'єтнам цього року буде дуже обережний в справі перемир'я з комуністами.

В АРАБСЬКІЙ ДЕРЖАВІ ЛИВАН найсильніші французькі культурні й політичні впливи, і мешканці цієї країни сподіваються, що французи допоможуть їхній країні в боротьбі проти держави Ізраїлю. До першої світової війни Ливан належав до Туреччини, від 1920 до 1941 року Ливан був під французькою адміністрацією, і тому там і тепер французька мова на другому місці. Кажуть, що в столиці Ливану Бейруті „пахне Францією так, як в Тел Авіві Америкою". Франція гостро реаґувала проти летунської атаки на летовище в Бейруті в дні 28-го грудня. Внаслідок цього президент де Ґолль зарядив ембарго в продажу зброї Ізраїлеві.

ПРАЗЬКИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ РЕЖИМ намагається зліквідувати опозиційні тенденції серед молоді й робітництва, з одного боку, з допомогою закликів і вмовлянь, і з другого, шляхом наказів і доручень партійним діячам, які працюють в молодечих організаціях та в професійних спілках, щоб вони впливали на молодь і робітництво в напрямку „нормалізації" і для збільшення партійного впливу й контролі на місцях. Водночас із цим режим підготовляє відповідні заходи, щоб заплянований конґрес професійних спілок відбувся згідно з теперішніми „напрямними" режимної політики, головно встановлення цензури й партійної контролі в різних ділянках життя.

БІЛЬШІСТЬ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ, в тому числі Християнський Демократичний Союз, Християнський Соціяльний Союз, вибрали західньонімецького політика Кай-Уве фон Гасселя їхнім кандидатом на президента нижчої палати західньонімецького парляменту (Бундестаґу). Фон Гассель є тепер міністром для справ переселенців, втікачів і воєнних інвалідів. Дотеперішнім президентом палати парляменту був д-р Ґерсенмаєр, який зрезиґнував під тиском вимог власної партії й опозиції.

БОРИС КАРЛОВ, ВІДОМИЙ ФІЛЬМОВИЙ АРТИСТ, ПОМЕР, як повідомляють з Лондону, на 81-му році життя в Англії 3 лютого ц. р. Померлий здобув світову славу, популярність і гроші своєю ролею страхітливої потвори у фільмі „Франкенштайн", який вперше був виведений в 1931 році і за сюжетом та мотивами якого постала згодом ціла серія фільмів: „Наречена Франкенштайна", „Син Франкенштайна", „Дім Франкенштайна" і найновіший „Франкенштайн 1970 року".

Рокефеллер має в імені Ніксона відвідати деякі країни Латинської Америки

Вашинґтон. — Губернатор стейту Ню Йорк Нелсон А. Рокефеллер погодився відвідати деякі держави Південної Америки та конферувати там як „асистент Президента". Рокефеллер заявив в Олбані, що він радо допоможе Ніксонові та привезе йому матеріял про стан в деяких країнах Латинської Америки. Рокефеллер, подібно як і Ніксон, уважає, що єдність Західньої Півкулі має велике значення для безпеки й добробуту Америки. Нюйоркський губернатор не може вже тепер від'їхати на південь, бо зайнятий законодатною працею Стейтової Леґіслятури і справою взаємин між стейтами та федеральним Урядом. Рокефеллер сказав: „Я чекаю на нагоду, щоб цю справу обговорити з президентом Ніксоном за тиждень або до 10-ох днів". Вістка про майбутню візиту Рокефеллера в Південній Америці викликала сильне зацікавлення в столицях Латинської Америки. З деяких столиць (Венесуелі, Мехіко, Бразилії) вже вислали окремі звернення-привіти нюйоркському губернаторові. Покищо не знати, до яких держав мав би їхати Рокефеллер. Близькі до губернатора кола заявляють, що Рокефеллер зміг би виїхати аж в квітні, коли закінчить працю Стейтова Леґіслятура.

Винахід нової зброї збільшує офензивну ролю бомбовиків

Вашинґтон. — Летунство тепер продукує нову зброю, яка зможе основно змінити повітряну війну та привернути давніше значення далекосяжним бомбовикам, які в останньому часі втрачали на значенні в користь далекосяжних ракет. Один фахівець заявив, що ця нова зброя є для бомбовиків тим, чим є для керованих ракет численні бомби, які можуть вибухати в різному часі і в різних місцях. Ця нова зброя це Сабсонік Круз Армд Дікой, скорочено СКАД. Вона має подвійне завдання. Ці малі безпілотні літаки будуть везені на великому бомбовику, звідки їх будуть спускати на ворожі цілі. Вони будуть також і пасткою для ворога, бо вони збудовані так, що для ворога будуть на радарових апаратах виглядати, як великі бомбовики. Таким способом, спущені над ворожими цілями ці СКАД-и змусять ворога поширити оборонну акцію та цим способом зменшити свою оборонну силу. СКАД-и будуть діяти таким способом: фльота великих бомбовиків вилетить в напрямі до ворожих територій. Бувши здалеку від ворога, бомбовики почнуть випускати окремі літаки СКАД-и проти ворога. Самі бомбовики будуть ще недосяжні для ворожої оборонної протиповітряної артилерії, ворожих протилетунських ракет і джетів.

Сірган і його мати вперше зізнавали на розправі в Лос Анджелесі

Лос Анджелес. — 4 лютого вперше на розправі зізнавав 24-річний Сірган Бісгара Сірган та його мати Мері Сірган. Голова лави оборонців Ґрант Б. Купер поставив внесок на припинення цієї розправи тому, що між членами жюрі немає представників всіх верств населення. Провідник суду Герберт В. Вокер відкинув цей внесок. Переслухували Сіргана Б. Сіргана, оскарженого в убивстві сенатора Роберта Ф. Кеннеді. В першому дні розправи запити відносилися до заробітків Сіргана. Він в роках 1964-1968 заробляв небагато, це пояснював він цим, що одночасно він вчився. Подібні запити ставили і матері оскарженого, яка заробляла більше від свого сина. Сірган відповідав чемно. Його мати сказала: „Дякую Богові, що дав мені силу, і я дякую ЗСА також, що я ніколи не лягаю спати в голоді і що маю дах над головою".

ЗСА продовжують „де-американізувати" війну у В'єтнамі

Сайґон. — Командування летунських збройних сил ЗСА подало до відома, що ЗСА передадуть найближчим часом південнов'єтнамській армії 60 джетових бойових бомбардувальників. Ця передача відбудеться в рамцях започаткованої вже З'єдиними Стейтами Америки програми „де-американізації" війни у В'єтнамі, значить, такого узброєння й вирядження південно-в'єтнамських збройних сил, щоб вони самі могли вести війну з комуністичною партизанкою. На кілька годин перед тим повідомлено з Вашинґтону, що ЗСА задумують передати Південному В'єтнамові також 300 нових гелікоптерів. В теперішній час південно-в'єтнамські збройні сили диспонують 75 гелікоптерами перестарілого типу і яких 400 літаками, в тому числі тільки двадцять джетовими бомбардувальниками типу Ф-5. Нові джетові бомбардувальники, що їх має одержати тепер Південний В'єтнам — це літаки типу А-47, швидкість лету яких досягає 478 миль на годину і які можуть летіти на віддаль 1 400 миль. Кожен з таких літаків може везти 5 000 фунтів бомб і виряджений також у кулемет. Будуть уведені новодоставлені літаки в бойові операції вже весною цього року.

Комунокитайський шарже д'афер із Гаґи „вибрав свободу" і прибуде до ЗСА

Гаґа, (Голляндія). — Ліао Го-Шу, шарже д'афер в комунокитайській амбасаді в Голляндії, один з високо поставлених дипломатів Пейпінґу і фактичний керівник амбасади вирішив не вертатися до Комуністичного Китаю і втекти на Захід. Ще 24 січня цього року він зголосився на поліційній станиці в Газі і, скомунікувавшися з представниками ЗСА, виїхав з їх допомогою з Голляндії. Прибувши 3 лютого до Вашинґтону, Ліао Го-Шу попрохав про азиль у ЗСА і перебуває тепер під зміцненою охороною в якійсь із місцевостей ЗСА. Ліао Го-шу має 46 років й очолював комунокитайську амбасаду в Газі ще від 1963 року. В політичних колах вважають, що новий втікач був високопоставленим діячем в комуністичному апараті і може дати важливі інформації про комунокитайський режим. Мотивів його втечі покищо не виявлено. Заки йому уділять право азилю, його переслухають основно аґенти Центральної Розвідчої Служби, щоб встановити його минуле й увесь засяг його активности на дипломатичній службі, яка не виключає і шпигунства. Обвинувачуючи голляндську владу у „свідомій і плянованій антикитайській акції" й підготові втечі Ліао Го-шу, комунокитайська амбасада в Газі вимагала негайної „передачі" її втікача.

Кардинал Міндсенті не хоче зрікатися свого азилю в американській амбасаді

Відень. — Віденський кардинал Франц Keніґ, який у понеділок 3 лютого ц. р. їздив до Будапешту і конферував там з кардиналом Йосифом Міндсенті, вернувшись до Відня, заявив представникам преси, що 77-літній кардинал в доброму здоров'ї й виглядає добре, але й далі не хоче покидати свого азилю в американській амбасаді, де він перебуває ще від жовтня 1956 року, уже дванадцятий рік. Кардинал Міндсенті готовий покинути свій азиль і переїхати евентуально до Риму тільки тоді, коли комуністичний режим Угорщини відкличе обвинувачення в антидержавній діяльності, на основі яких кардинал був засуджений 1948 року і скасує вирок тодішнього суду. Останнім часом угорський комуністичний режим злагіднив своє вороже ставлення до католицької церкви на Угорщині і в порозумінні з Ватиканом дав згоду на призначення вісьмох нових єпископів для окремих угорських дієцезій.

Пріорітет Ніксонової політики

Вашинґтон. — Новий президент республіканець Ричард М. Ніксон ще не найменував всіх своїх співробітників, але він вже тепер старається здійснювати свою програму, яку він частинно виявив під час виборчої кампанії. На першому місці Ніксон старається закінчити війну у В'єтнамі, бо коли б це йому вдалося здійснити це піднесло б його авторитет в очах американських виборців та одночасно розв'язало б руки урядовим аґенціям при здійснюванні внутрішньої політики. Ніксонові співробітники заявили, що вони хотіли б до розв'язки внутрішніх проблем притягнути якнайбільше приватних компаній.

ЗА „КРУГЛИМ СТОЛОМ" У ПАРИЖІ ДАЛІ БЕЗКОНЕЧНІ БАЛАЧКИ

Після довгих дебат про . . . форму конференційного стола й порозуміння щодо того, що він має бути круглий, паризька конференція в справі миру у В'єтнамі продовжує відбуватися під знаком все нових пропозицій американців і південно-в'єтнамців і їх відкидання Північним В'єтнамом і В'єтконґом. На фото: сучасний вигляд конференційної залі — „круглого стола", при якому, починаючи зліва вгорі, сидять представники В'єтконґу, вгорі — представники Північного В'єтнаму, з правого боку — делеґація Південного В'єтнаму і зпереду — члени американської делеґації під проводом Генрі Кебота Ладжа (з правого боку, обличчям до фотографа).

„Ми салютуємо тобі, непокірна Україно", сказав конґресмен Джон Рарік у Палаті Представників

Вашинґтон. — На засіданні Палати Представників 23 січня конґресмен Джан Рарік попрохав у Спікера змоги висловитись впродовж однієї хвилини про відзначення 51-ої річниці проголошення відновлення Української Держави. Одержавши згоду Спікера, конґресмен Дж. Рарік виголосив промову, що тривала майже півгодини та була зразком красномовства й обізнаности з історичними фактами 300-літнього поневолення України Росією, білою й червоною. Переповівши стисло історію визвольної боротьби українського народу, конґресмен Дж. Рарік сказав: „Для нас, американців, Україна є не лише важливою справою нашої моралі, справою, яку далі не можемо іґнорувати. Ми повинні також усвідомити, що вільна й незалежна Україна може бути важливим здобутком для Америки і цілого вільного світу". Промовець закликав Американський Конґрес діяти в тому напрямку, щоб добитись виборів в Україні під наглядом ОН, та підкреслив, звертаючись безпосередньо до українського народу: „Ви заплатили, мабуть, найбільшу вже ціну в боротьбі за волю, і ми молимося спільно з вами, щоб наблизивсь той день, коли ви також приєднаєтесь до великої родини вільних народів". Конґресмен Джан Рарік — демократ із стейту Луїзіяна.

Ще про стрілянину в Москві на Кремлі в дні 22 січня

За повідомленням у газеті "Star-Ledger" з 31 січня, що виходить у Нюарку, атентатчиком у Москві на Кремлі під час паради совєтських космонавтів мав би бути офіцер-інженер із совєтської армії, на прізвище Іллін, з Ленінграду. Автор повідомлення, американський кореспондент Анатоль Шуб, який надсилає свої матеріяли до щоденника „Вашингтон Пост", розповідає, що з різних джерел неофіційно стало відомо, що молодий інженер з Ленінграду покинув, узявши зброю, свою частину, і тому його почали розшукувати в СССР ще 21-го січня. Він прибув до Москви і попрохав у знайомого міліціонера дати йому уніформу, щоб мати змогу краще побачити космонавтів. В уніформі міліціонера він підійшов близько до місця, де проїздила валка авт із космонавтами та високими партійними представниками, в тому й Брежнєвим, Подґорним і ін. Був приморозок і через запітнілі вікна важко було розглянути, хто їде в авті, але всі чутки сходяться на тому, що атентатчик стріляв не по космонавтах, а по членах ЦК Політбюро. Схоплений після пострілів, Іллін мав негайно загинути, заживши ціянкалій чи іншу отруту. Анатоль Шуб повідомляє, що в Москві курсують вістки, нібито цей атентат пов'язаний із ширше задуманим замахом на кремлівських проводирів, і тому вони за кілька днів перед атентатом не приїхали до Ленінграду, коли там відзначали 25-ліття звільнення міста від фашистівської облоги. Американський кореспондент зазначає, що спочатку ТАСС подало, що атентатчик — це „схізофренік", психічно хвора людина, а потім та ж сама совєтська аґенція назвала той випадок „політичною провокацією".

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ПЕРШИЙ ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ В СТОЛИЦІ ТЕКСАСУ

Гюстон, Тексас. — У цій столиці Тексасу відбулося підписання посадником міста Луїсом Велчом Проклямації Дня Української Незалежности з нагоди 51-их роковин проголошення самостійности та 50-х роковин соборности Української Народної Республіки. Це замітна подія, бо таке проголошення відбулося в столиці Тексасу вперше. В часі підписання проклямації посадником міста були присутні члени української делеґації: М. Балабан, Д. Кокольський, С. Іськів, І. Тимняк, Г. Телезда і голова Відділу УККА в Гюстоні Віктор Балабан.

ГАННА ЧЕРІНЬ І МАРУСЯ БЕК У ВІННІПЕҐУ

Вінніпеґ. — У неділю 16 лютого ц. р. о год. 2:30 по пол. відбудеться в „Домі Науки" (221 Флора) авторський виступ поетки і письменниці Ганни Черінь, з нагоди одержання нею першої нагороди на 9-му літературному конкурсі СФУЖО. Нагороду поетці вручить фундаторка конкурсів Маруся Бек, радна міста Дітройту. У програмі: читання творів Галини Черінь. Імпреза відбудеться заходами Вінніпеґзької Групи „Слова" й УВАН в Канаді.

ВОЛОДИМИР ЛУЦІВ З АНГЛІЇ КОНЦЕРТУВАТИМЕ В ЗСА

Лондон. — Соліст-бандурист Володимир Луців закінчив підготову до серії своїх концертових виступів в українських громадах у Америці. Починаючи з 9 березня, мистець візьме участь у Шевченківському святі в Рочестері. 22-го березня він дасть самостійний концерт у супроводі фортепіяну і бандури у Чикаґо, 23 виступатиме на Чевченківській академії в Сиракюзах, 30 — концерт у Клівленді - Пармі. Ще не усталено днів концертових виступів Вол. Луцева у Ню Йорку і у Філядельфії, але усталені виступи в квітні зціловечірніми концертами: 19 у Ню Гейвені і 20 квітня — в Гатфорді, Конн.

РЕД. ІВАН СВІТ ДОПОВІДАТИМЕ В УВАН

Ню Йорк. — Іван Світ доповідатиме на науковому засіданні Книгознавчої секції у суботу 8 лютого, о 6-й г. вечора, на тему „Японська література і її переклади на українську мову". Доповідь у приміщенні УВАН на 100-й вулиці в Ню Йорку.

ДОПОВІДІ В ТОВАРИСТВІ УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ

Ню Йорк. — Управа Т-ва Українських Інженерів, Відділ Ню Йорк, влаштовує конференцію - сходини в суботу, дня 15-го лютого 1969 р. о год. 7-ій веч. в Українському Інституті Америки, 2 Схід 79-та вул в Н. Й., на яких будуть виголошені дві доповіді: д-р Олег Кононенко — „Цукрохемія" й інж. Іван Залуць — „Характеристика української архітектури". Друга доповідь буде ілюстрована двома фільмами: „Весна в Києві" і „На шляхах України". Після доповідей запити та відповіді. Товариська гутірка при чаю для гостей і членів т-ва.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 9118.
Supscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Проблема Близького Сходу

Президент Ніксон уже в своїй інавґураційній промові назвав арабсько-ізраїльський конфлікт на Близькому Сході „бочкою пороху", яка легко може вибухнути новою світовою війною. Окреслення ані трохи не перебільшене, якщо мати на увазі величезний комплекс політичних, економічних і, головно, стратегічних проблем, на тлі яких цей конфлікт розгортається. Ясно бо, що коли б у цьому конфлікті були заанґажовані тільки дві ворожі групи, себто Ізраїль і араби, то не було б причини аж на таку тривогу.

Близький Схід уже не від сьогодні вважається за „середину світу" не так з географічної точки зору, як з уваги на те, що там перехрещуються вітальні для світової рівноваги стратегічні й економічні, а з ними й політичні інтереси. Вистачить поглянути на мапу. Середземне море, Суез і Дарданелли, арабська нафта і скорочений шлях до Індії та на Далекий Схід — жадна більша держава, що дбає про свої інтереси і свою безпеку, не може байдуже дивитись, що діється в тій частині світу. Головне, що така агресивно-імперіялістична великодержава, як колись царська Росія, а нині її червоний пересмник Совєтський Союз, не тільки „приглядається" розвиткові подій на Близькому Сході, але й намагається його приспішувати і ним керувати.

Поділ сил і практичних „симпатій" на тому обширі відомий. Після встановлення в Палестині Ізраїльської держави, ця молода держава стала виразно по боці Заходу. Москва, використовуючи національні антагонізми між арабами і жидами, зробила все можливе, щоб перетягнути арабський світ у свій табір, дармащо в більшості арабських країн комунізм найменше популярний і навіть заборонена комуністична партія. Це тільки потверджує, що на Близькому Сході рішальний голос мають інтереси, а не ідеології. Факти відомі: арабсько - ізраїльські війни совєтською і західньою зброєю, безнастанні сутички між арабами і жидами в „мирних часах", дипломатичні інтервенції Об'єднаних Націй, постачання зброї з одного й другого боку, демонстрації совєтської і американської фльот на Середземному морі, — все це далеко переходить арабсько-ізраїльський конфлікт. Не диво, що цей конфлікт був одною з перших справ на нараді Крайової Ради Безпеки у Вашинґтоні після зміни Уряду.

Питання: чи є вигляди на мирне полагодження справи? У міжнародних дипломатичних колах уважають, що найкращі вигляди мало б дипломатично - політичне порозуміння і дипломатична інтервенція трьох держав: ЗСА, СССР і Франції. В цьому напрямі й ведеться тепер дипломатична акція, висліду якої ніхто не може передбачити. Головне, щоб тим часом „бочка пороху" не вибухнула.

Чорні реформи

Прийшовши в Кремлі до влади, Хрущов намагався деякими „кроками назад" зрушити застиглу мертвеччину, що звалася „совєтським життям". Хрущов, впроваджуючи в шкільництві підступну „реформу", якою поширював русифікацію неросійських народів, одночасно запровадив деяку децентралізацію, зокрема в господарській ділянці, дав змогу робітникам трохи більше заробляти. Це були необхідні заходи, скеровані на те, щоб зрушити з мертвої точки застою, апатії та байдужости велетенські маси експлуатованих людей.

Та навіть такі куцохвості хрущовські реформи зникли разом із переселенням Хрущова на „дачу" під Москвою. Залишився тільки закон про дальшу русифікацію шкільництва. Вже на 23-му з'їзді КПСС, замість хрущовської назви керівного партійного органу „Президія", знову введено назву „Політбюро", як це було й за Сталіна. Л. Брежнєв перестав бути головою Президії, а дістав звання генерального секретаря ЦК КПСС — таке звання мав тільки Сталін. В Україні та в інших неросійських „республіках" почали в 1967-68 роках ліквідувати рештки формальної окремішности, перетворюючи так звані республіканські міністерства на союзно - республіканські. У 1968 р. перейменовано всесоюзне Міністерство охорони громадського порядку на Міністерство внутрішніх справ, чи по-російському „Министерство внутренних дел", МВД. Як відомо, МВД — це безпосередній наслідник чорної пам'яті НКВД. Крім МВД, збережено й КҐБ — Комітет Государственной Безопасності, що є політичною поліцією. У поточній совєтській пресі щораз більше повідомлень про необхідність „рішучішої боротьби" проти релігії, проти „пережитків національної обмежености" і т. д.

Всі ці зміни належать до найновішої брежнєвської реформи, скерованої на ще більшу централізацію влади, контролі та фінансів у Москві і на те, щоб „совєтська людина" не пробувала підводити голови так, як чехи, югослави чи румуни. Плигти проти течії можна, але як довго?

К. Крупський

„ВОЛЯ І СУВЕРЕННІСТЬ" СОВЄТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Перед нами 168-сторінкова книжка, на обгортці якої видніє напис українською, англійською і французькою мовами: „Україна на міжнародній арені", Київ, 1968 р., Видавництво політичної літератури України.

Вже сама назва видавництва каже, чого можна сподіватися від цієї книжки, але, коли читаєте її текст, бачите, що вона перевищує всі ваші припущення. Слово „пропаґанда" заслабе, щоб схарактеризувати те, що в ній написане. Тут слово „пропаґанда" треба замінити словом „брехня", додаючи прикметник „безсоромна".

Вистачить перечитати лише кілька речень, щоб переконатися в тому, що „на Сході без змін". А все ж таки її варто переглянути тим, хто обдурює себе уявними змінами в СССР. З нею варто запізнатись і всім тим, хто досі не мав можливости пізнати неперевершену перфідність Москви, бо підписаний в кінці книжки „Комітет по пресі при Раді Міністрів УРСР" є тільки бездушним манекеном в руках московського окупанта. У вступі сказано:

„Українська Р а д янська Соціялістична Республіка — одна з п'ятнадцяти вільних і суверенних республік, що добровільно об'єдналися у великий Радянський Союз". І далі йдуть цифрові дані про „осяги" цієї „суверенної республіки" в ділянках техніки, виробництва, культури та освіти.

Ще далі поданий огляд „активности" Совєтської України на форумі Об'єднаних Націй. Все це звучить дуже імпозантно. І коли б воно було так на ділі, то це означало б здійснення наших мрій. На жаль, так воно не є.

Ще можна було б взяти під увагу деякі осяги Совєтської України в ділянках промисловости, однак, ми свідомі того, що то лише висліди безоглядного визискування України, бо національну свободу народу визначає не продукція якогось сирівцю, а свобода його духової культури, завершеної мовою того народу.

Як же мається ця справа у „суверенній" Україні? Панівною мовою є там московська мова, а українську тяжко почути навіть на вулицях її столиці — в Києві. Незаперечним фактом є те, що народ, який є змушений на своїй землі говорити мовою окупанта, не має ані волі, ані суверенности.

Коли б на 2.685 газет і журналів в Україні 2.200 друкувалися у к раїнською мовою, як це написано в книжці, фірмованій „Радою Міністрів УССР", то вона напевно не мусіла б бути погорджуваною у своїй власній хаті. Такими ж „правдивими" є цифри про тиражі книжок, опублікованих українською мовою, та про осяги в інших ділянках.

У книжці сказано, що в продукції деяких дібр Україна перевищує Західню Німеччину, Францію, Британію і навіть ЗСА. Біда тільки в тому, що у світі знають про Україну лише як про провінцію Росії.

Ще фантастичнішою виглядає на тлі дійсности „активна участь" України на форумі Об'єднаних Націй, її голос у „полагоджуванні" міжнародних спорів та її „боротьба за мир". В жадному політичному довіднику у вільному світі не занотовано тієї „участи" Совєтської України, навпаки — її уважають тим, чим вона є на ділі — маріонеткою Москви.

На 51-ій сторінці подано таке фальшиве ствердження: „Кращі твори українських радянських письменників завоювали світове визнання".

Не віримо і в те, що „українську радянську літературу, українську мову нині шанують далеко поза межами Радянського Союзу як культуру і мову народу, що піднявся до вершин економічного і політичного розквіту", бо у світі дуже мало знають про існування такої держави та її мови. Багато американців, що відвідують Україну, навіть не знають про існування української мови. Завдання поширювати українське ім'я та правду про український народ виконує українська еміґрація, а не „уряд" Совєтської України, який русифікує український народ.

Перечитавши цю дешевеньку аґітку, ставимо питання: чому в „суверенній" Совєтській Україні видано її в такій убогій обкладинці? Адже ні один уряд навіть якоїсь африканської країни не випускає в світ інформативних публікацій з такою обкладинкою і на такому паршивенькому папері.

Тираж цієї книжки 2.000 примірників. Коли подібні речі видає уряд якоїсь направду вільної країни, то дві тисячі примірників замало навіть для одного середньої величини міста.

„Розвиток" у к р аїнської мови на тлі сумної дійсности — це крайня брехня. Це саме можна сказати й про розвиток у к р а ї нського шкільництва, бо дійсну правду про це каже книжка Івана Коляски „Освіта в Україні".

Напевно в Україні ніхто не бачив цієї „публікації", яку поширюють совєтські книгарні в Канаді і ЗСА. Мабуть, її видавці розраховували на збаламучення українського читача у вільному світі. Якщо так, то вони дуже помилилися.

ПРОТОТИП МАЛОЇ АТОМОВОЇ ЕЛЕКТРІВНІ

В лябораторії Санта Сузана коло Лос Анджелесу випродуковано вперше прототип малої атомової електрівні, яка зможе давати електрику для світла, огрівання і навіть для варення харчів майбутнім астронавтам, які змушені будуть довше перебувати на Місяці. Комісія Атомової Енерґії повідомила, що випробовується цю електрівню в підземній коморі.

ЧИТАЧІ МАЮТЬ ГОЛОС

Як можна не розуміти

У зв'язку з тим, що в своєму листі до редакції під заг. „Доповідь В. Гришка й „допитувач" („Свобода" з 15-го січня ц. р.) п. В. Коваль знову порушив справу тих непорозумінь, щодо яких я вже подав певні фактичні довідки й вияснення в статті „Як можна розуміти . . ." („Свобода" з 27-31 грудня мин. р.), а головне — в зв'язку з тим, що в згаданому листі є ряд явних невідповідностей до правди, — мушу тут, порядком звичайного спростовання цих невідповідностей, подати для читачів наступні три фактичні довідки й зауваги:

1. Цілком не відповідає правді твердження автора листа, нібито я в своєму заключному слові по доповіді, як він пише „дослівно (?! — В. Г.) заявив, що він (тобто — доповідач — В. Г.) „на жадних державницьких позиціях не стоїть". Якщо це не просто навмисне перекручення справжнього змісту того, що я в дійсності говорив, то це яскравий зразок того, як через брак почуття гумору можна не зрозуміти іронічної ремарки, побудованої на грі двох відтінків значення слова „стояти". Справа в тому, що після того, як у своєму заключному слові я згадав про недоречність того „питання", на яке запитувач сам же й відповів у такий спосіб, як це він і повторив у своєму листі, я з іронією „між іншим" зазначив, що взагалі, коли йдеться про мої „позиції", то „я на будь-яких „позиціях" н е с т о ю, а намагаюсь р у х а т и с ь". А при цьому я ще й додав, що власне р у х, а не с т о я н н я, на будь-яких „позиціях", — це ознака життя, в протилежність мертвеччині. Таким чином, мова тут ішла не про якісь „державницькі позиції" (тим більше, що окреслення „державницькі" в питанні про чиїсь „позиції" містить уже само в собі й відповідь на те, які ці „позиції"), а про стан закостенілої нерухомости чи розвитку й шукань, оскільки „позиції" я в даному разі розумів лише в сенсі політичного думання. До речі, чому в своєму листі до редакції автор не докінчив „цитування" мого, нібито, „дослівного" вислову, опустивши якраз те, що говорилось про рух у протиставленні до стояння, і що само собою спростувало б його дивне тлумачення моєї іронічної ремарки?..

2. Цілком не відповідає правді також і твердження автора листа, нібито я казав, що, мовляв, „коли б я знав, що Москва окупує Чехо-Словаччину, то та заява (тобто — т. зв. „Заява 35-ох") не появилася б". Поминаючи саму комічну форму приписа н о ї мені фрази (щось на зразок жартівливо-прислівного „коли б знаття, що в кума пиття..." і т. д.), — це фактично перефразування в спосіб перевернення навпаки змісту не тільки того, що насправді говорив я, але й змісту самого того питання, у відповідь на яке я це говорив. А питання було про те, як би я поставився до „Заяви 35-ох" і чи підписав її п і с л я совєтської інвазії в Чехо - Словаччині. На це я відповів, що, на мою думку, п і с л я цього така заява взагалі не могла б з'явитися. В своєму ж заключному слові я доповнив цю думку тим, що підкреслив зумовленість появи „Заяви 35-ох" тими конкретними обставинами змагання двох протилежних течій всередині СССР, що існували в час написання тієї заяви більш ніж за рік перед чехо - словацькими подіями. Оскільки ж, на мою думку, ці події виявили, що покищо в СССР перемогли ті сили, які виключають у сучасний момент розвиток у тому напрямку, на підсилення якого була розрахована „Заява 35-ох", то цим самим нові обставини вимагають тепер і нових підходів у таких політичних заходах, як „Заява 35-ох". Отже й тут автор листа, мабуть, таки не зміг зрозуміти того, що чув.

3. Не тільки цілком не відповідає правді, але взагалі є її протилежністю дивне своїм запереченням самої суті моєї доповіді твердження автора листа, нібито про „Заяву 35-ох" я „в доповіді сказав, що вона є мінімальною супроти тих вимог, що він їх прочитав в документах з України". Насправді ж, як це видно навіть і з самих тез, опублікованих в оголошеннях про доповідь, та як це можна перевірити також і з магнетофонного запису доповіді, основною тезою в ній була якраз теза про неприпустимість будь - якого протиставлення її заявам-документам з України. Для цього я навіть присвятив цілу центральну частину доповіді порівняльній аналізі „Заяви 35-ох" у зіставленні її з 35-ма заявами - документами з України, доводячи паралельність їх змісту і не менший, а фактично більший обсяг „вимог" у „Заяві 35-ох" у порівнянні з тими 35-ма заявами. Мова ж про „максимум" і „мінімум" була в доповіді тільки в пляні порівняння змісту всіх цих заяв з України, разом із „Заявою 35-ох" — з одного боку, та змісту програм і резолюцій наших еміґрантських середовищ — з другого боку. Але й при цьому, вказавши на конкретний реально - політичний зміст як 35-ти заяв - документів з України, так і „Заяви 35-ох" з еміґрації, та на відмінний від них загальнодеклеративний зміст і характер наших еміґрантських програм і резолюцій, я висунув тезу про „двоєдиність" українського національно - революційного процесу, в якому не слід протиставляти, як щось протилежне, наявні в ньому і „програму - мінімум" і „програму - максимум".

До речі, доповідь, про яку тут іде мова, я робив передусім саме як один із співавторів „Заяви 35-ох" і саме порядком заперечення закидів їй у „мінімалізмі". Тому навіть припущення, що я міг говорити про це так, як це подано в тому листі до редакції, з приводу якого я мушу писати це спростовання, суперечить логіці.

Василь І. Гришко

Про „Марусю" у версії Сталя, „косоворотку" і „кокошнік"

У зв'язку зі статтею п. В. Чапленка в справі французької версії „Марусі" Марка Вовчка та його ж листом до Редакції „Свободи", у мене виникнули думки, що — правда — стосуються не порівняння російської, а чи там української п е р е кладної „Марусі" з її французькою перерібкою, але зв'язаної з цією книжкою іншої справи.

З французькою „Марусею" я познайомилася під час першої світової війни у Станиславові, в бібліотеці реальної школи, куди заходила на лекції мови з француженкою, що там учила й у вільних від зайнять годинах давала приватні лекції. Немає сумніву, що цю книжку придбав для книгозбірні попередній учитель французької мови, Олександер Пашкевич, перекладач Анатоля Франса („Боги жаждуть крови"), Ґю де Мопассана („Сильна як смерть") і ін.

Не пам'ятаю, яке було оформлення цієї книжки, але мене захопив чарівний, овіяний таємничим романтизмом образ героїчної України, і вже тоді я відчувала, що саме так треба показувати нашу батьківщину молоді чужого світу. Подібні думки викликали у мене, багато років пізніше, „Тигролови" Багряного в англійському перекладі.

А оце, в 1962 році, мені пощастило знайти цю книжку у Філядельфії.

Видання з 1955 р. (котре з черги — не зазначено) з серії Rouge et Or (Ed. G. P.), Париж. Книжка формату великої вісімки, видана дуже дбайливо, у твердих палітурках, з кольоровою обгорткою, з гарними ініціялами, з 60-ма ілюстраціями, здебільша кольоровими. Ілюстрації виявляють руку майстра (П'єр Ґуен) — однак усі вони, без вийнятку, показують не українські, а російські одяги й типи, з бородами, в „косоворотках", а якщо селянська чи там хуторянська дівчинка має на сорочці вишивку, то вона обов'язково поздовж рукава. Таку ж вишивку, чи радше нашивку, червону спідницю із впущеною в неї корсеткою з глибоким круглим вирізом і синій „кокошнік" на голові ви побачите у гетьманової братови, що показана в книжці великою українською патріоткою. І все те в живих кольорах, прекрасно надруковане.

Постає питання: що можемо зробити ми, природні захисники нашої культури в світі, щоб дальші видання „Марусі" (а вона виконує у Франції ролю шкільної лектури й часто перевидається) — не появлялися в такому скаліченому вигляді?

Тут приходить на ґадку, як мало у нас зроблено (власне: нічого!) в справі української історичної костюмології, якою могли б користуватись українські й чужі мистці. Її, напевно, важко було б опрацьовувати на чужині без відповідних джерел, але й цього можна було б досягти при зацікавленні справою наших провідних кол і знавців.

Та, покищо: хто з наших мистців узявся б виготовити теку добрих, документальних збоку типажу й одягу ілюстрацій для „Марусі" Сталя, і котра з наших культурних установ, а чи може хто з наших заможних людей погодилися б це оплатити, бо праця вимагала б довшого часу? Заоферувати такі ілюстрації доброму французькому видавництву — це вже важлива к у л ь турна справа, а вона могла б принести і гонорар і добру опінію. У всякому разі, ілюстрації не пішли б намарне, вони могли б і повинні б появитися в українському перекладі, про який і згадує п. Чапленко. Книжка аж проситься, щоб її гарно зілюструвати, а переклад цього твору, написаного легкою, прозорою й поетичною мовою, міг би бути дуже приємним зайняттям для перекладача. Остаточно, й те, що вийшло друком у Празі, могло б бути тут перевидане й наново зілюстроване.

Найважливіше, все ж, було б добитися, щоб у майбутньому „Маруся" давала молодим французьким та іншим читачам справжнє і найкраще уявлення про Україну не тільки своїм текстом, але й мистецьким оформленням.

Марія Струтинська
Філядельфія

В справі „виправлення помилки"

У „Свободі" з 18 грудня м. р. появився лист д-ра Наталії Пазуляк з Філядельфії, в якому авторка спростовує помилку в її статті „Оборона прав людини в аспекті ідеології СФУЖО", надрукованій у чч. 200-203 „Свободи". При згадці про п. Олену Залізняк подано, що вона була засновницею Українського Жіночого Союзу в Відні. Поправку подає авторка листа на основі випису з протоколу УЖС з 18 червня 1920 р. Український Жіночий Союз у Відні заснували: „д-р Н. Марітчак-Яськевич, М. Рудницька-Лисяк, С. Волянська - Мурська і д-р Н. Суровцова. Головою була обрана д-р Марітчак-Яськевич". З причини виїзду д-ра М. Марітчак - Яськевич на Буковину, на надзвичайних Загальних Зборах 19 жовтня 1920 р. вибрано головою п. Олену Залізняк.

З огляду на те, що при прізвищі моєї сестри наведено неточно початкові букви ймення (П. і М.) подаю точніше: моя сестра Михайлина Марітчак - Яськевич була тоді головним лікарем в українській станиці для полонених - поворотців при Українській Військово - Санітарній Місії у Відні під головуванням ген. д-ра Андрія Окопенка. Мені було відомо, що моя сестра очолювала у Відні Український Жіночий Союз. Після довголітньої лікарської практики на Буковині вона переїхала наприкінці другої світової війни, разом з родиною, до Ерфурту в Тюрінгії, де померла 4 листопада 1945 року.

Олександер Марітчак
Дітройт

Петро Ісаїв

ТВОРЕЦЬ МОНУМЕНТАЛЬНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЕПОПЕЇ ТРОХИМ ПАСІЧНИК

(2)

Дуже прихильно оцінив цю епопею також д-р Григор Лужницький (під псевдонімом Л. Негрицький) в „Америці" (Філядельфія, Па. ч. 80, 1965 р.) п. з. „Епопея недавноминулого". Це рецензія на 2-ге видання 1-го тому епопеї з 1964 р. Ось кілька витягів з неї:

„Епопея . . . написана зразковим гексаметром із додержанням усіх законів клясичної метрики — явище не тільки в нашій, але, мабуть, і в сучасній світовій літературі незвичайно рідке. І просто не хочеться вірити, що в цих, обляпаних болотом матеріялізму й аморальністю часах появляється такий твір, скажемо одверто, кришталично-чистий, повний ідеалізму й глибокого почування . . . А немає сумніву, що в історії української літератури на еміґрації епопея Т. Пасічника „Петро Гордієнко" займе перше, чільне місце, як по своїй формі, так і по змісті.

. . . . деякі частини є чисто ліричні, деякі строго-епічні. Автор незвичайно зручно оперує поетичними образами і словник його „епітетів орнансів" багатий . . .

„Музика слова й рівночасно мистецький такт у підборі поетичних образів може найсильніше пробиватися у автора в ліричних сценах.

„Епопея Т. Пасічника „Петро Гордієнко", хоч може і місцями надто видеалізувана в почуваннях чи постатях, є, без сумніву, одним з найкращих творів сучасної української еміґраційної літератури і вже те, що автор у клясичному гекзаметрі передав недавньо минуле, заслуговує на окрему увагу".

Сам автор епопеї відмітив, що IV частина — „це центральна частина, де найбільше виявилася ідея твору". Вона й своїм об'ємом найбільша, бо має 974 сторінок (по ній щодо об'єму йде V частина, що має 340 ст.). Коли подивитись на заголовки її розділів, то видно, що автор у цій частині епопеї описує життя-буття України, немов хронологічно впродовж одного року, за великими церковними святами та за хліборобськими зайняттями за порами року й описує відзначення національних роковин Т. Шевченка, особливо в розділах 15-52.

Тут подано кілька вийнятків з IV, ще не друкованої частини. Це мистецькі описи-картини, яких мало є не тільки в українській, але й у світовій літературі. Спів у церкві Святої Софії в Києві під час Великодня Т. Пасічник описав так:

Слухає пан Гордієнко
  величні, надхненні співи.
Идуть пілігріми-баси
  із низин у октаві висоти
І з тих висот урочистих
  співають про день
  воскресіння.
А тенорі іще вище
  полинули і голосніше
Світові світлу новину
  приносять про день
  воскресіння.
А шовкотонні альти і сопрани
  землею і небом
Радісно линуть і тонами
  в людських серцях
  розцвітають.
Щастя і радість віщуючи
  світові в день воскресіння.
Линуть акорди в глибинах,
  у людських серцях,
  у висотах,
У боголюбній землі Україні,
  у ясній Софії
І великодні привіти
  розносять:
  „Христос воскрес!
  Бог наш!"
І прославляють безсмертя,
  любов і святе воскресіння.
Линуть акорди, пісні,
  великодні дзвони
  й зливають
Все у музичне тремтіння!
  „Христос воскрес!"
  зорять сузір'я.
Відповідає розквітла
  земля Їм:
  „Христос воскрес!
  Бог наш!"
Гори і ріки, поля,
  береги і ліси оживають
У привітанні воскреслім:
  „Христос воскрес!
  Правда воскресла!"
(Стор. 450-451 машинопису).

Ось опис розцвілого саду у час Великодня:

А у садку все таке молоде,
  таке ніжне і рідне!
Яблуня, наче її молоком
  обілляв хтось, пашіла
Соняшним цвітом. Біліли
  густі пелюстки і краями
То рожевіли легесенько,
  то голубіли прозоро,
Радісне сонце ховаючи
  в чашечці яснозеленій.
Груша, немов наречена,
  у цвіті своїм виглядала.
Хто вона? Чи королівна вона
  чи князівна? Чи, може,
З бідного роду вона,
  та красою своєю
  найкраща?
(Стор. 466).

Ще гляньмо на картину піль з травою і хвилюючим збіжжям перед Зеленими Святами:

Ніжностеблиста трава
  прохолодою ллється
  на ноги,
На загоріле обличчя,
  на руки; колише все тіло
Радістю творчих джерел
  і землі і глибокого серця.
Хочеться брати у пригорщі
  повінь зелену і мити
Палахкотливе обличчя,
  щоб юність
  йому повернути,
Ясність і ніжну красу
  весняного буяння у полі.
Он пливуть золотом ріки
  пшениці і жита: не ріки —
Море пливе! Десь під серцем
  чи в серці забили джерела
Рік золотих і безкрайнього
  моря,і грає ввесь простір,
Вся Україна хвилює тим
  золотом, соняшним, ясним.
(Стор. 535).

А наверху рясніозерний,
  у сонце закоханий колос!
Де лиш поглянеш — колосся
  й колосся! Все поле —
  колосся!
Вся Україна — квітчасте
  колосся — пшениця і жито,
Що виростають піснями
  з глибоких джерел,
  заливають
Чашу землі і зливаються
  десь у верхів'ях із небом,
Рідна земля Україна
  відкрила всі творчі
  джерела
І заливає далекою повінню
  й золотом — ясом
Поле, сади, береги
  і розспіване
  серце у грудях.
(Стор. 536).

Накінець наведу ще два витяги із „Заспіву" до VII частини епопеї. Поет описує, як в його уяві приходили до нього такі постаті:

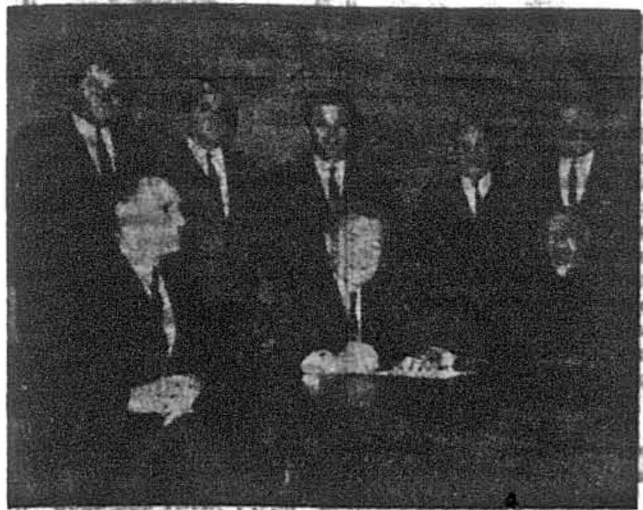
У найприкріші хвилини
  приходили рідні до мене:
Тато, і мама, й брати,
  і пророки, й герої —
  всі люди
З твоїх верхів'їв святих,
  Україно, з висот твоїх
  вічних.
З ними прийшов,
  увесь чистий, увесь
  опромінений, ясний,
Світлий Христос і промовив
  до мене ласкаво і тепло:
„Я — найдорожчий
  твій скарб, твоє світло
  і знання-всезнання,
Я є й цілюче твоє джерело,
  й повнота твого щастя,
Я — України
  велична Премудрість,
  і Сяйво, і Правда,
Вічного Бога
  святе Богознання
  і Богонадхнення!..."
(Стор. 6.)

Цей заспів автор закінчив так:

Передо мною краса
  розстелилася рідного краю:
Сонце, і небо блакитне,
  й земля сонцецвітна,
  прекрасна!
Моляться люди, працюють
  і вірою сіють святою:
Правду і волю здійсняти
  і Бога побачить святого
У Самостійній Соборній
  Державі своїй, у святині,
Де своє щастя
  здійснятимуть
  Бог, Україна й людина.
Знову стою на твоїх
  я верхів'ях і знову молюся:
Ти поможи мені правду
  твою оспівати величну,
Серцем своїм, і любов'ю
  своєю, думками, й словами
Усемогутнього,
  всюдиприсутнього,
  вічного Бога
Благословити і чистим
  надхненням Його
  возхвалити,
О, Україно, о, земле моя
  найдорожча, найкраща,
Дивновеличная
  й дивнонадхненная, —
  рідная земле!
(Стор. 8).

Ню Гейвен, Коннектикат

СВЯТКУВАННЯ СІЧНЕВИХ РОКОВИН

Посадник Ню Гейвену підписує в присутності членів Управи Українського Комітету Проклямацію в пошану Проголошення Незалежности України. Сидять зліва направо: д-р Михайло Снігурович, голова УККА, посадник Ричард С. Лі, о. Іван Ілляшенко, парох Української Православної Церкви в Ню Гейвені. Стоять зліва направо: Богдан Лисяк, д-р Ярослав Туркало, мґр Іван Телюк, д-р Константин Матвієнко і Михайло Пушкар.

Українська громада величньо відсвяткувала роковини Самостійности і Соборности. 17 січня посадник міста Ню Гейвену, Ричард С. Лі прийняв на святковій авдієнції членів Управи місцевого Відділу Українського Конґресового Комітету Америки під проводом голови д-ра Михайла Снігуровича, підписав Проклямацію в пошану проголошення Незалежности України і визначив день 22 січня як Український День в Ню Гейвені. День раніше губернатор стейту Коннектикат Джан Демпсі підписав подібну проклямацію в присутності делеґатів Відділів УККА стейту Коннектикат. Нюгейвенський Відділ репрезентував голова. В середу 22 і в неділю 26 січня на ратуші Ню Гейвену повівав український прапор.

В суботу у вечірніх годинах відбулася святкова академія. По відіграннї американського гимну і відспіванні всіми присутніми українського гимну академію відкрив голова Відділу УККА д-р Михайло Снігурович. Головним промовцем був проф. д-р Микола Чировський з Нюарку, Н. Дж., який дав аналізу січневих подій 1918 і1919 років і вказав на їхнє значення для дальших змагань українського народу за здійснення найвищих ідеалів.

З черги промовляв по-англійськи представник литовської громади в Ню Гевені, проф. Альбертус Магнус Коледжу д-р В. А. Мантавтас, який підкреслив велику вагу українців як провідної нації на сході в боротьбі проти московського імперіялізму.

В концертовій частині Валентина Жила Наливайко, кольоратурне сопрано з Ню Йорку, відспівала „За думою дума", „О, де ти згинув Рідний Краю", „Нагадай бандуро". Анна Бродич віддеклямувала „На Софійській площі" С. Орлюка.

В другому виступі Валентина Жила Наливайко відспівала „Ой ти дівчино з горіха зерня", „Не шуми калинонько", „Ой піду я межи гори" і „Гандзю". Деб'ют молодої співачки в Ню Гейвені випав дуже вдало.

Український Національний Хор Ню Гейвену під диригентурою Мирослава Палидовича при фортепіяновому супроводі Орисі Цибрівської відспівав „На чужині" і „Ми йдем вперід". На закінчення всі присутні відспівали „Не пора".

В неділю 26 січня відправлено врочисті Богослуження в намірениі Українського Народу в українській католицькій і в українській православній церквах. О год. 12:30 по полудні відбулося врочисте зложення вінка в пошану поляглим за волю України. Вінок зложено під обеліском, на якому горить вічний вогонь волі, перед будинком управи міста Ню Гейвену. Цю церемонію, в якій взяли участь відділи Пласту, СУМА і українські комбатанти та численні громадяни, відкрив д-р Михайло Снігурович, голова Відділу УККА. Молитву українською мовою провів о. Іван Ілляшенко, парох української православної церкви в Ню Гейвені, вінок із живих цвітів вукраїнських красках із українськими лентами зложив сумівець Олекса Самсонюк в товаристві двох пластунок: Валентини Слюсаренко і Галі Висовської. Промову по-англійськи відчитав проф. Павло Палюга. Черговим промовцем був президент Міської Ради д-р Бартоломю Ґайда, який відчитав проклямацію посадника міста і в своїй промові висказав віру в здійснення незалежности України. Молитву англійською мовою провів о. пралат Іван Стах, парох української католицької церкви в Ню Гейвені. Всі присутні відспівали пісню-молитву „Боже Великий, Творче Всесильний" і на цьому голова закрив цю церемонію. Врочистість фільмував репортер місцевої телевізійної стації, яка пізніше передала її із прихильним коментарем. Знимки робив теж представник місцевої англомовної преси. На слідуючий день появилася світлина в Evening Register із підкресленням, що українська громада Ню Гейвену святкувала 51-річницю проголошення незалежности України. Про ці святкування передавало місцеве радіо декілька разів.

Н. Н.

Зміна політики щодо „Вістей з України"?

Кагебівську газету українською мовою „Вісті з України", що її формально видає Товариство культурних зв'язків з українцями за кордоном, совєтські прикордонники відбирають в українців-туристів, коли ті переїздять із Заходу через кордон до СССР. Про газету „Вісті з України" не було відомо людності в Україні. Але від якогось часу в розділі реклями газети „Вісті з України" почала подавати ціну за примірник не тільки в різних західніх країнах, з і в „УССР", де передплата коштує трохи вище одного рубля. У ч.44 з листопада 1968 року на 5-й сторінці була поміщена фотознімка, як у кіоску київського готелю „Дніпро" продають „Вісті з України", а під фото сказано, що тепер у „республіці" газету „Вісті з України" можна придбати чи передплатити в місцевих відділеннях „Союздруку". Для інформації подаємо, що „Союздрук" — „Союзпечать" — це московська центральна організація для розповсюджування преси, яка і в усіх неросійських республіках контролює продажу преси на ринку. Не відомо, чи дійсно газету „Вісті з України", в якій завжди можна стрінути наклепи на українців за кордоном або „за рубежом", можна переплачувати в усіх населених пунктах в Україні, чи лише в обмежених містах, у тому і в київському готелі „Дніпро", куди звозять закордонних туристів. У ЗСА, Канаді та в інших країнах вільного світу кагебівське видання „Вісті з України" присилають через Москву безплатно, не питаючи навіть відбірця, чи він бажає одержувати таку „інформацію".

„Самопоміч" влаштовує Товариський Вечір

Ню Йорк. — У неділю 9 лютого в домівці „Самопомочі" при 98 на Другій евню відбудеться о 5-й г. вечора товариський вечір, на якому д-р Андрій Тершаковець поділиться враженнями з подорожі по Україні в 1968 році. Доповідь буде ілюстрована на його ж фотодокументами, знятими під час подорожі. Управа „Самопомочі" запрошує членів і всіх зацікавлених. Добровільні датки при вступі призначені на Суспільну Опіку. Головою Відділу „Самопомочі" є д-р Богдан Дастовецький.

100 ДОЛ. НА ФОНД КАТЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Ню Йорк. — П-во Я. і М. Аврамчуки з Ню Йорку склали - замість квітів на могилу сл. п. інж. Я. Раковського — 100 долярів на Фонд Катедри Українознавства в Гарвардському Університеті.

Ділимось сумною вісткою з Рідними, Приятелями та Знайомими, що дня 1-го лютого 1969 року о год. 4-ій ранку відійшов у Вічність на 85-му році життя наш Найдорожчий

МУЖ, ТАТО і ДІДО

бл. п.

Проф. ТЕОДОР ГРИГОРЧАК

уродженець Зеленої й Дорогої Буковини

У глибокому смутку:

дружина — ОЛЬГА
донька — ЕВГЕНІЯ ВІТРИК з мужем ПАВЛОМ
син — інж. ТЕОФІЛЬ ГРИГОРЧАК з дружиною ТЕРЕЗОЮ та дітьми: ТАМАРА, ХРИСТИНА і ПЕТРО
син — МИРОСЛАВ ГРИГОРЧАК в Німеччині
сестра — ОДОКІЯ ПОПЮК в Буковині

Замість квітів на могилу

бл. п. **Ю. ГАЛУЩИНСЬКОЇ**

звеличниці української книжки складає 20.00 долярів на Церкву св. Івана Хрестителя в Гантері

Анна КОБРИНСЬКА

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в понеділок, 3-го лютого 1969 р. упокоїлася в Бозі наша Найдорожча МАМА і БАБУНЯ

бл. п.

ПАВЛИНА ПРИЙМА

нар. в Україні, проживши 73 роки.

ПАРАСТАС відправиться в середу, 5-го лютого 1969 року о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні П. Ярема в Ню Йорку.

ПОХОРОН в четвер, 6-го лютого 1969 р. о год. 8:30 з того ж похоронного заведення до української церкви св. Миколая в Бруклині при 19-ій вул. (між 4-5 ев.) і о год. 9:30 на цвинтар St. Charles.

В глибокому смутку:

сни — ІВАН з дружиною ГЕЛЕНОЮ
донька — ГЕЛЕНА ЛЯВРЕНЧИК з чоловіком ІВАНОМ
внуки — МИХАЙЛО і ПЕТРО
Сестрінки, Братанки і Кузини

ПОДЯКА

Дня 18 грудня 1968 р. несподівано відійшла від нас у Вічність наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, СЕСТРА і ДОНЬКА, народжена 1915 р. в Самборі в Україні

бл. п.

ОЛЬГА з МАРЧУКІВ ЦЮК

Похована 21-го грудня 1968 р. на українському цвинтарі на Факс Чейсі.

Дякуємо щиро всім Рідним та Приятелям, що своєю численною участю в похоронних відправах віддали останню прислугу Покійній, та Всім, що в якийнебудь спосіб старалися улегшити наше невимовне горе.

Зокрема щиро дякуємо:

Всеч. о. пароховї В. Головінському за похоронні відправи і прощальну промову в Церкві;

Мужеському Хорові в складі ВПан. Панів: д-р М. Білик, С. Вілинський, Н. Благий, В. Дубенко, М. Калій, інж. О. Мамчин, С. Синейко, З. Чайківський, під проводом мгр. Р. Кипи за чутливе відспівання Панахиди та ВПан. інж. О. Мамчин за зорганізування того хору;

ВПан. інж. Р. Пеленському за прощальне слово над могилою;

Всім, що зложили вінки на могилу та жертвували Служби Божі за упокій Душі Покійної;

Осередкам Старших Пластунок і Старших Пластунів та 4-му гурткові 11-го Куреня зокрема, за участь у похоронних відправах, за жертвування Служби Божої та за квіти на могилу Покійної;

ВПан. Панам і Молоді, що несли домовину Покійної на Вічний Спочинок;

Всім, що замість квітів на могилу зложили пожертви на добродійні цілі, які були проголошені в часописі „Свобода";

ВПан. інж. М. Борецький за опіку над зложеними пожертвами і їхню пересилку;

ВПан. П. Стефанові Хомяк з Рідньою, за останньо надісланий чек, замість квітів, який ми переслали на пресовий фонд пластового журналу „Юнак";

ВПан. Паням Оксані Герасцькій, Ірені Мамчин та Стефанії Катамай за приготовання перекуски після похорону;

Власниці похоронному заведенню І. Гасина за гарне переведення похорону.

Щераз щира подяка Всім від нас, а Всевишній напевно не забуде Вас при розподілі Своїх щедрих ласк.

ЯРОСЛАВ — чоловік
ОЛЕГ — син
МАРІЙКА ПАЙК — сестра з чоловіком
ІРЕНА НОВОСІЛЬСЬКА — сестра з чоловіком і дітьми
ГРИГОРІЙ — батько в Україні

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ — ВІДДІЛ МЕТРОПОЛІЇ НЮ ЙОРК

ділиться сумною вісткою з своїми Членами та Громадянством, що у вівторок, 4-го лютого 1969 р. ненадійно упокоївся в Бозі

бл. п.

Д-р ГРИГОРІЙ ЧВАРТАЦЬКИЙ

нар. 1900 р. в Курянах, пов. Бережани, Україна, учасник Визвольних Змагань 1918 р., заслужений Громадянин на Рідних Землях, член Українського Лікарського Т-ва Північної Америки — Відділ Метрополії Ню Йорк.

ПАНАХИДИ в середу і четвер, 5-го і 6-го лютого 1969 року о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Kowalchyk Funeral Home, 107 Yonkers Avenue, Yonkers, N.Y.

ВШановній Дружині і найближчій Родині, складаємо найщиріші вислови співчуття.

УПРАВА ТОВАРИСТВА

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що в п'ятницю, 31-го січня 1969 р. по важкій недузі помер на 75-му році життя

наш Найдорожчий ТАТО і ДЗЯДЗЬО

бл. п. ОМЕЛЯН КАРАЩКЕВИЧ

ПОХОРОН відбувся у понеділок, 3-го лютого 1969 р. на цвинтар в Норт Арлінґтон, Н. Дж.

В глибокому смутку
син БОРИС з Родиною

ПОДЯКА

Прошу прийняти від мене і моєї родини щиру подяку за вислови співчуття висказані в тяжкому для нас часі, по смерти нашого Найдорожчого МУЖА і ТАТА

бл. п. БОГДАНА ЗЕЛЕНОГО

Зокрема дякую Всеч. о. Юрієві Бондареві за Парастаси і похоронні відправи та за прощальні слова під час похорону; о. Длюрманові за уділення Найсвятіших Тайн.

Дякую Проводові Українських Націоналістів за висловлення признання за працю мого Чоловіка для Організації та Сенатові Організації Українських Націоналістів за відмічення Його особи в цій установі.

Дякую Головній Управі УСГ і її Гурткам: Виндсор, Вінніпег, Саскатун, Монтреаль; Президії і Крайовій Екзекутиві УНО і їх Відділам: Виндсор, Вінніпег, Ст. Кетеринс, Саскатун, Монтреаль; Центральній Управі ОУК; Крайовій Референтурі МУНО і Відділ МУНО у Виндсор; Відділ ОДВУ у Дітройт, Миш.

Дякую п-ні Софії Мельник, вдові по сл. п. полк. А. Мельника, за лист глибокого співчуття і розради.

Сердечну подяку складаю п-ні С. Косіцовській і членкам ОУК, що зайнялися поминальним обідом.

Дякую всім Тим, що жертвували на Служби Божі, вінки і на добродійні цілі суспільні, громадські чи політичні замість квітів на могилу мого Чоловіка і всім Тим, що особисто взяли участь у похоронних відправах і відпровадили Його на місце Вічного Спочинку на цвинтарі Heavenly Rest, не зважаючи на робочий день і несприятливу погоду.

АННА ЗЕЛЕНА — дружина
ІГОР і ЛЕВКО — сини з Родинами

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що в понеділок, 3-го лютого 1969 р. по тяжкій недузі упокоївся в Бозі наш Найдорожчий ЧОЛОВІК і ТАТО

бл. п.

Евген Храневич

сотник Армії УНР

ПАНАХИДА — в четвер, 6-го лютого 1969 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Литвина в Нюарку, Н. Дж.

ПОХОРОН — в п'ятницю, 7-го лютого 1969 р. з того ж похоронного заведення до української православної церкви св. Вознесіння при 19-ій вул. в Нюарку, а опісля на Український Православний Цвинтар в С. Баунд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — КЛАВДІЯ
син — ЮРІЙ

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Українська громада в Йонкерсі будує Народний Дім

Якось так склалося, що велика українська громада в Йонкерсі досі не має свого репрезентативного Народного Дому че Центру, в якому могли б приміститися всі діючі в нашому місті організації й товариства та де відбувалися б усі культурно-освітні й товариські імпрези.

Правда, донедавна в Йонкерсі були два невеличкі приміщення, де збиралися українці — Народний Дім при Вашингтон вулиці та Дім СУМА при Непперген Евеню, але вони були замалі і в них не можна було відбувати більших імпрез. Та в останньому часі і ті приміщення йонкерська громада втратила — Народній Дім при Вашингтон вулиці був розібраний внаслідок побудови на тому місці великих мешканевих домів, а дім СУМА при Непперген Евеню перед кількома роками згорів. Лишився ще другий невеличкий будинок СУМА при Непперген Евеню, але й цей стейт забрав під будову дороги, і його також скоро мають завалити.

Внаслідок того, в Йонкерсі заіснувала така ситуація, що українські організації найшлися без жодного приміщення, дослівно на вулиці. Такий стан є загрозливий для української громади в Йонкерсі, бо з причини браку приміщення може занидіти все політичне і культурне життя, яке тут досі живо проявлялося. Зокрема це є дуже загрозливе для місцевої української молоді, бо, не маючи приміщення на її виховання та можливости сходитися, вона буде відчужуватися від нас та пропадати для українства.

Маючи все це не увазі, українська громада міста Йонкерсу постановила нарешті побудувати новий великий Український Народний Дім, у гарній дільниці, при Палісейд Евеню. Дім цей буде направду репрезентативний, і в ньому зможуть приміститися всі діючі місцеві українські організації й товариства та в якому можна буде відбувати всі українські культурно - освітні та товариські імпрези. Зокрема в цьому Домі будуть великі можливості вести виховну працю серед української молоді.

Український Н а р одний Дім у Йонкерсі буде складатися з двох поверхів: на першому поверсі буде міститися кухня, ресторан, просторе приміщення для українського банку (кредитівка), три менші залі для організацій та інші потрібні приміщення; на другому поверсі буде велика заля зі сценою, на якій будуть відбуватися всі імпрези, збори, забави, весілля тощо. Заля буде одною з найбільших, найкращих і наймодерніших в Йонкерсі, розрахована на 600 сидячих місць. Ця заля є призначена в першій мірі на всі українські імпрези, а в незайняті українськими імпрезами суботи й неділі її буде винайматися на весілля, забави, збори тощо, чужим людям і організаціям, що буде приносити значні прибутки, якими буде сплачуватися і вдержувати Дім.

Український Н а р одний Дім в Йонкерсі буде побудований за громадські фонди, зібрані у формі позичок від українських громадян міста Йонкерсу й околиці. Кожна українська родина позичить 1000 долярів на 5 років без відсотків. Членська вкладка буде виносити 100 долярів від родини, яка буде незворотна, але членські права будуть переходити на дітей.

Український Н а р одний Дім в Йонкерсі буде побудований на незаробітковій, народній основі, значить ніхто з нього не буде мати особистих прибутків, як це є при уділах - шерах, де уділовці діляться зиском між собою. Ввесь прихід із заробітків буде йти спершу на сплату позичок, а пізніше на виховні та інші народні культурно - освітні цілі.

Будова Дому вже почалася — вже залито фундаменти і йдуть інші роботи. Багато робіт вже виконано, а є надія, що дальші роботи будуть виконані безплатно, порядком громадського навантаження „шарварку". Це вже заощадило, і далі заощадить у видатках будови.

Направду, соромно було йонкерським українцям перед самими собою, а ще більше перед іншими національностями, що українська громада в Йонкерсі така велика, а не має свого репрезентативного приміщення. В Йонкерсі мають свої репрезентативні Централі жиди, поляки, словаки та інші національності, тільки українці не мали. То ж нехай амбіцією кожної української родини в Йонкерсі буде, щоб цей Український Народний Дім якнайскорше був побудований.

Український Н а р одний Дім в Йонкерсі буде гордістю всіх йонкерських українців, тому всі українські родини міста Йонкерсу й околиці повинні причинитися до його побудови.

Н. Н.

Пластовій Станиці Ню Йорк в альбом

Двадцять літ від заснування Пластової Станиці в Ню Йорку пройшло милевими кроками. Ідуть приготування для відсвяткування двадцятилітнього ювілею в найближчих тижнях. Виринає питання, яку позицію виробила собі Пластова Станиця серед української громади у великому Ню Йорку. Виринає питання, яке п'ятно витиснув Пласт на тих молодих хлопцях та дівчатах, якими він опікувався двадцять літ.

Пласт, репрезентований Станицею, стався невідлучною частиною нашої громади та зайняв, нікім незаступимий один із найважніших відтинків нашого громадського діяння, а саме відтинок молоді. Незамітно але послідовно, Станиця включає наших молодих пластунів та пластунок у зорганізоване громадське життя, приготовляє їх, щоб вони згодом зайняли місце своїх батьків у продовжуванні служба для своєї батьківщини. Хто з нас забуде масову та імпозантну участь наших пластунів і пластунок на відкритті пам'ятника Тараса Шевченка у Вашингтоні або імпозантний виступ на Світовому Конгресі Вільних Українців в Ню Йорку? Хто з нас, батьків, забуде ті виструнчені лави наших дітей з нагоди різних збірок, святкувань чи апелів? Хто з нас забуде ці щирі деклямації та написи наших найменших новаків та новачок, що вони їх дають на славу своєї батьківщини, про яку вони чули лише із оповідань своїх батьків, образ якої старається утривалити в їхній уяві Пластова Станиця своєю виховною програмою? Пласт вложив певний зміст в умовий розвиток наших дітей та дав їм ідею в їхніх стремліннях.

А при цьому скільки то сентиментальних спогадів самим батькам наводить пластування наших дітей. Як різко в нашій уяві пересуваються картини давних Свят Весни, що в них ми самі брали часть. Як нині бачу я Сірого Лева, що відбирає звіт на Святі Весни у тридцятих роках на підльвівській „Сагарі". Як нині палас в моїй уяві пластова ватра, кругом якої танцюють „Лісові Чорти", серед яких виразно відбиваються постаті Піка П. та покійного Романа Шухевича. Хто з нас учасників пластових таборів на „Соколі" забуде давній табoровий гимн:

„А в таборі на Соколі
Новина ся стала" . . .

І за ці спогади про юні часи ми є вдячні теперішньому пластовому проводові.

Не все і в пластовій організації світиться золотом. Є і тут деякі тіні. Тут пластування в новій батьківщині не дасться так перевести, як на рідних землях, хоч програма виховання залишилася така сама. Але нові обставини вияснюють ту причину. Далеко від материка, брак рідного сонця та рідного оточення не роблять пластування легким у новій батьківщині. Чомусь втрудно задержати більшість старших пластунів (нок), щоб вони своє знання та свій досвід посвятили вихованню молодших ровесників.

Але і при несприятливих умовинах в нашій Пластовій Станиці все таки впродовж двадцяти літ знаходився гурт ідеалістів, які, задивлені у світлу будучність нашого народу та овіяні вірою в живчу силу пластової ідеї, всеціло віддали себе на послуги виховання наших молодих людей. І за це нехай бодай цих кілька скромних рядків буде для них висловом дяки від нас, батьків.

Хочемо вірити, що цей двадцятьлітній ювілей Пластової Станиці в Ню Йорку не буде останнім. Хай по ньому слідують срібні та золоті святкування. Хай запал змагання до вершин охопить і ті покоління, що грядуть, бо чому ж „мали б вони у безділлі змарніти і цілі життя не найти"?

Іван Сєрант
член Пластприяту,
Ню Йорк

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС
Українського Народного Союзу

Закликаємо всіх членів брати участь у зборах своїх відділів та вплачувати своєчасно членські вкладки. При цьому пригадуємо, що: Члени повинні вплачувати свої вкладки вже спочатку місяця, як у випадку платности місячних вкладок, так і при вплатах квартальних, піврічних і річних. Ці вкладки, висота яких апробована забезпеченевими властями, є платні в дійсності вже першого дня даного місяця. Що більше, управненими до знижкових вкладок квартальних, піврічних і річних є тільки ті члени, які вплачують ці вкладки на час тобто наперед за три, шість чи дванадцять місяців. Коли ж вони спізняються з вплатами вкладок, тоді ці члени не можуть користати із знижки і можуть спізнені вкладки вплачувати тільки на місячних ставках.

НЕДІЛЯ, 9-го ЛЮТОГО 1969 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла — 102 Відд., зараз по співаній Сл. Божій о год. 11:30 р. в церковній залі, 5720 State Rd., Parma Ohio. І. Попович, предс., І. Згута, кас., М. Бобечко, секр.

БАЛТІМОР, Мд. Місячні збори Б-ва Пресв. Тройці — 320 Відд. о год. 1:30 по пол. в Укр. Гор. Клюбі при 3101 O'Donnell St. Управа Відділу залишилася та сама на 1969 р. Проситься чл. прибути. — Т. Хай, предс., Ів. Малко, секр.

БАЙОН, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва Т. Шевченка — 281 Відд. о год. 3-ій по пол. в УНДомі при 35-37 Іст 23-тя вул. На порядку: звіти урядовців Відділу та вибір нового уряду на 1969 рік. Проситься чл. прибути на збори. — М. Волошин, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Збори С-ва Пресв. Богородиці — 36-ий Відд. о год. 2-ій по пол. в залі Укр. Амер. Клюбу при 292 Гудсон Аве. Проситься чл. прибути, бо є дуже важні справи. — Марія Філяс, предс., Катерина Ярославська, касир, С. Гунька, секр.

MONESSEN, Pa. Місячні збори 338-го Відд. о год. 1-ій по пол. в Укр. Залі на 2-ій вул., 213 Скунмекер Аве. Проситься чл. прибути і вирівняти залеглі вкладки. — П. Янковський, предс., М. Кущ, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 251 Відд. в церковній залі св. ап. Петра і Павла при Вест 7-ій вул. о год. 11:30 по пол. На Річних зборах перевибрано цей самий Уряд. Збори будуть відбуватися як досі, в часі і місці як подано вище., кожної другої неділі в місяці. — В. Козир, предс., Т. Шмаґала, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. Василія Вел. — 364 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі, 3161 East 93rd St. На Річних зборах, що відбулися 1 січня ц. р. вибрано таку Управу: В. Брездун, предс., Марія Кукіз, заст., М. Сентий, кас., П. Данелевич, заст., В. Владика, фін. секр., С. Павлишин, заст., І. Коронeвич, рек. секр., Й. Небожук, Й. Красно, Е. Макарик — К. Комісія. Надзир. хворих — займається Уряд. Перед Річними зборами була відслужена Сл. Божа за померших членів. — Управа.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори Т-ва І. Франка — 146-ий Відд. о год. 1-ій по пол. в Укр. Осередку під ч. 2965 Карпентер. На порядку нарад: звіт К. Комісії і вибір Управи на 1969 р. Проситься чл. прибути, вибрати свої дивідендові чеки і вирівняти чл. вкладки. — С. Хомяк, секр.

ЙОНҐСТАВН, Огайо. Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя — 230 Відд. о год. 4-ій по пол. в власній залі, 914 Franklin Ave. Збори відбуваються щомісяця в той сам час і в тому самому місці. Управа Відділу на 1969 р.: М. Мартинишин, гол., Е. Волошин, заст., П. Ліщак, фін. секр., І. Сутарак, рек. секр., М. Панкевич, кас., І. Кріль, секр. Клюбу, В. Брач, мен. Клюбу. — Управа.

- **І БУДЬТЕ БЕЗПЕЧНІ!**
- **ЗАБЕЗПЕЧІТЬСЯ**
- **(ОЧЕВИДНО В УНСОЮЗІ)**

Забезпечіться наново, якщо ваша грамота дозріла до виплати. Не оставайте ні одного дня без забезпечення. УНСоюз дасть вам модерне й дешеве забезпечення. Зверніться до нього.

Якщо ваше забезпечення кінчається, забезпечіться негайно наново. Не залишайтеся ні одного дня без забезпечення. Нещастя приходить ненадійно. УНСоюз запевнить вам найкраще і найдешевше забезпечення.

СОЮЗОВЦІ! ВСІ БЕЗ ВИНЯТКУ ЗУСТРІЧАЙМОСЯ З ЧЛЕНАМИ ЕКЗЕКУТИВИ УНСоюзу НА ОКРУЖНИХ ЗБОРАХ. НЕХАЙ НА НИХ НЕ ЗАБРАКНЕ НІКОГО З ВАС!

ТАРЗАН, Ч. 6130. Холодне світло!

— Є щось надзвичайне в цьому холодному синьому світлі! Стій за мною!

— Склепіння з охолодженим повітрям... Але яке ж це світло? Воно разить мої очі, Тарзане! Занадто блискуче!

— Цей глобус — камінь видає холодне світло, яке науковці старалися винайти довгі століття!

— Мені не подобається це місце! Моя шкіра дуже холодна!